

จิ้งเหลนเรียวท้องเหลือง
Riopa bowringii (Gunther, 1864)
Bowring's supple skink

จิ้งเหลนเรียวกุ้งเหลือง – *Riopa bowringi* (Gunther, 1864)

ลักษณะ มีขนาดตัวเล็ก (จากปลายปากถึงรูกัน 50 มิลลิเมตร และหางยาว 60 มิลลิเมตร) ลำตัวเรียวยาว หัวยาวและส่วนหัวกว้างใกล้เคียงกับลำคอ ส่วนปลายของหัวเรียวยาวหางยาวและใหญ่ ขาค่อนข้างเล็ก ผิวลำตัวมีเกล็ดปกคลุม เกล็ดบนหัวเป็นแผ่นกว้าง เกล็ดบนหลังและด้านบนของหางใหญ่แต่เล็กกว่าเกล็ดบนหัว แผ่นเกล็ดมีสันแบนสั้นอยู่ตรงกลาง เกล็ดด้านท้องใหญ่กว่าเกล็ดด้านข้างลำตัวแต่เล็กกว่าเกล็ดบนหลัง เกล็ดรอบลำตัวในตำแหน่งกึ่งกลางตัวจำนวน 26-30 เกล็ด

ลำตัวด้านหลังสีน้ำตาลถึงสีน้ำตาลอมเขียว ขอบด้านข้างของหัวและขอบด้านข้างของด้านหลังมีแถบสีน้ำตาลจางขอบด้านล่างสีดำพาดยาวจากส่วนปลายของปากไปที่ส่วนต้นของหางหรืออาจถึงเกือบครึ่งของความยาวหาง สันแบนของแผ่นเกล็ดบนหลังและหางด้านบนของหางสีดำทำให้มีลักษณะคล้ายเส้นสีดำพาดยาวอยู่บนหลังและบนหาง 6 เส้น ขอบปากบนสีขาว ด้านข้างของหัวและด้านข้างลำตัวสีน้ำตาลแดงและมีจุดสีดำกับจุดสีขาวเงินกระจาย แต่จุดสีดำมีมากกว่า ด้านข้างของหางสีน้ำตาลแดง คาง ด้านท้อง และได้หางสีเหลือง ขาหน้าและขาหลังสีน้ำตาลแดงและมีจุดเล็กสีดำกับสีขาวกระจาย

ขาหน้าและขาหลังเล็กและค่อนข้างสั้น นิ้วตีนยาว นิ้วตีนทุกนิ้วมีเล็บ

การแพร่กระจาย จีน อินเดีย ลาว เวียดนาม กัมพูชา มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย หมู่เกาะฟิลิปปินส์ ออสเตรเลีย ในประเทศไทยพบทุกภาคของประเทศ ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราชพบในป่าเต็งรัง ป่าดิบแล้ง ป่าปลูก บริเวณสันเขื่อนของอ่างเก็บน้ำ และกลุ่มไม้บริเวณอาคารของสถานีวิจัยฯ

พื้นที่อาศัย หากินอยู่บนพื้นดินในพื้นที่ป่า พื้นลานซีเมนต์ของสันเขื่อน และพื้นดินในกลุ่มไม้บริเวณอาคารของสถานีวิจัยฯ

นิสัย หากินในเวลากลางวันและชอบซุกซ่อนตัวอยู่บริเวณที่เนื่อดินค่อนข้างร่วนซุยและมีอินทรีย์สารค่อนข้างมาก หรือบนพื้นล่างของป่าบริเวณที่มีซากใบไม้ค่อนข้างเปื่อยยุ่ย หรือตามซอกของพุ่มพุ่มของไม้ใหญ่ในป่า เมื่อถูกรบกวนและจะหลบหนี ถ้าอยู่ในพื้นที่เป็นดินร่วนซุยใช้การเลื้อยหลบหนีและมุดหายไปใต้ดิน แต่ถ้าเป็นพื้นดินแข็งหรือในที่เปิดโล่งหรือพื้นที่มีกองใบไม้จะใช้การวิ่งหลบหนีเข้าหาที่ซุกซ่อนตัว

สถานภาพ ไม่ได้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 และไม่มีสถานภาพเพื่อการอนุรักษ์ตามเกณฑ์ของ Office of Natural Resources and Environmental Policy and Planning (2005) และตามเกณฑ์ของ IUCN (2008) ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราชมีประชากรในระดับชุมชน